De exceptionibus.

c. 1. de ele. & 18. q. 2. c. 1. iuncta gl. dixi, sup. eo. c. cum vene
a rabilis. Not. 3. q. capitulum[a] potest excommunicari, dic ut
plene legi. & no. in c. Romana. §. in vniuersitatem, de sent.
excommun. lib. 6. No. quid fiendum cum superior nō vult
confirmare electionem; debet enim recurri ad suum supe-
riorem, & potest adiri etiā appellationis via, grauat enim
in non confirmando prout de iure debet, nec tempus est
præfixum ad confirmandum seu instituendum, ideo opor
tet (vt prædixi) recurrere ad superiorem, vt dixi post Do.
4 de Rot. in c. 2. de concess. præb. † Nota vltimo regulam ge-
neralem, quod omnis defensio conceditur excommunica
to habet enim semper legitimam personam standi in iudi-
cio, & extra, vbicunque se defendit tegitime. concordat su
5 pra eod. c. cum inter. † Oppo. videtur enim, quod legitime
potuerit archiepiscopus non confirmare electum a capitu
lo. nam si capitulum eligit indignum, priuatur ipso facto
potestate eligendi, & potestas deuoluitur ad superiorem,
vt in c. cum in cūctis, in fi. de ele. Sol. duplex est intellectus.
Primus, quod causa indignitatis electi fuit, quare archiepi
scopus alium instituit, sed tunc appellatio fuisset iniusta.
Secundus intellectus est, quod archiepiscopus prætende-
bat ius eligendi ad se spectare, & non ad capitulum. Et iste
intellectus magis placet glo. primæ, & est verior per tex. in
eo quod fuit pronunciatum ius eligendi pertinere ad capi
6 tulum. † Nam ex forma sententiæ præsumitur qualis erat
contentio, ut no. gl. in c. inter dilectos. de fi. instrum. & ex-
7 pressius no. glo. in c. audita, de restitut. spol. † Oppo. 2. vide
tur enim, quod capitulum non poterit appellare, cum sen-
tentia fuerit pro eo lata, ut in l. omnem honorem. C. quan-
do prouo. non est ne. Sol. dicit glos. 2. & bene, quod immo
fuit lata in parte contra capitulum in eo, quod pars aduer-
sa fuit absoluta ab in petitione capituli. forte enim secun-
dum gl. capitulum petiit parte aduersa expensas factas in
causis, & pronunciari ius eligendi ad ipsum capitulū perti
nere, iudices pronunciauerunt pro capitulo quo ad ius eli
gendi, & respectu expensarum absoluerunt partem aduer
sam, & sic utraque pars respectu diuersorum appellauit, q
fieri potest, ut in c. Raynaldus, & in c. Raynutius, de testa.
Et ex hoc intellectu not. quod victor in principali potest
b appellare[b] respectu condemnationis expensarum omissæ,
licet pars uicta appellauerit ab ipsa sententia. Petr. & Ab-
bas tenent hic contrarium dicentes, q. ex quo iudex tulit
hic sententiam in fauorem vnius partis, nō potest illa pars
de honestare iudicem appellando duntaxat ex omissione
condemnationis expensarum, allegant d. l. omnem hono-
rem. Aduerte hæc decertatio depēdet ab intellectu illius
l. omnem honorem. sed communis opin. ibi & alibi, vt inf.
allegabo est in contrarium. Concludendo veritatem, dic
cum quæritur nūquid victor possit appellare ex sola omis-
sione condemnationis expensarum; uel quia minus suffi-
cienter condemnatio facta est, distingue, aut enim pars ui-
cta appellauit, & non potest uictor ex eo solo appellare, &
hoc ideo, quia per appellationem aduersarii potest conse-
qui reformationem expensarum, ideo ex quo potest inten
tum suum consequi sine appellatione, non debet appella-
re iudicem dehonestando, quod procedit etiam si pars vi
cta appellauerit; & appellationem non prosequatur, est. n.
ius acquisitum appellato, vt possit illam inuito appellato-
re prosequi, & iste est verus casus d. l. omnem honorem, li-
cet glo. aliter ibi sentiat, & hoc tenet Bar. ibi, & Do. de Ro.
decis. 364. & Spec. in tit. de appel. §. in quibus, uer. 33. & Io.
And. in addit. & Domin. An. hic: & hoc recte iudicio meo
voluit ille tex. hoc tamen limitat hic Domin. An. quando
fuit omissa expensarum condemnatio. Si autem sit lata cō
demnatoria contra reum, & absolutio expēsarum pro eo,
c tunc oportet actorem appellare[c], si uult expensas cōsequi,
quia non posset releuari ex appellatione aduersarii, cum
per illam non suspendatur absolutoria ab expensis, & sic
d dicit posse intelligi istum tex.[d] Sed ego non uideo sufficiē-
tem rationem differentiæ inter hunc casum, & præceden-
tem. nam, quando iudex condemnat minus sufficienter, vi
e detur partem absoluere a reliqua parte,[e] ubi non fuit peti-
ta certa quantitas, ut in l. 1. C. si aduer. rem iud. secundum
unum intellectum, qui communiter ibi tenetur, & not. In-
nocen. inf. de re iud. c. cum inter: tamen videmus, q. per ap
pellationem aduersarii potest uictor consequi reformatio
nem sententiæ, ut d. l. omnem honorem. In hoc tamen di-
stinguerem, quod aut uictus appellata a sentētia, quatenus
erat contra eum duntaxat, & tunc puto, quo
ctorem appellare respectu expensarum, siue
8 rit condemnationem expensarum, siue absolu
cum tot in effectu sint sententiæ, quot sunt
l. etiam. ff. de min. & no. gl. in c. 2. de ordin. cog.
f appellare, quatenus facit contra se,[f] & per conseq
reperitur sententia suspensa, nisi quatenus facit con
ctum ppellantem, & ideo, nisi uictor appellet, non potest
pro se aliquid dicere, facit quod no. in simili in c. cum olim
de cēsi. & quod habetur in d. l. etiam aut uictus simpliciter
appellat a sententia, & tunc indistincte potest uictor refor
mationem expensarum consequi, quia simplex appellatio
a sententia suspendit totam sententiā, licet contineat plu-
res articulos, vt in c. Raynal. & c. Raynu. de testa. & sic in-
telligo & restringo tex. ut in d. l. omnem honorem. Aut ui-
ctus non appellat. & tunc potest uictor appellare. sumus. n.
exrra casum l. omnem honorem. Et si diceremus contra-
rium, sequeretur absurdum, quia ex non appellatione ad-
uersarii uictor perderet sumptus factos in litem, & esset in
optione iudicis non condemnare ad expensas contra l. p-
perandum, C. de iud. & c. calumnia, de pēn. & hanc opi. te
9 nuerunt Domi. de Ro. & Bar. & Spec. in loco præalle. † Sed
circa prædicta quæro, quid si expensæ nō fuerunt per acto
rem petitæ, nunquid possit appellare, si iudex tulit pro eo
sententiam in principali, & omisit condemnationē expen
sarum? Domi. de Ro. deci. præalleg. concludunt pro maio-
ri parte, quod sic; quia iudex e officio suo debebat condē
nationem facere, ut l. ædiles. §. item sciendum, ff. de ædil.
edic. & iura dicunt uictum uictori condemnandum, ut d. l.
properandū, & c. calumnia, quidam tamen fuerunt in con
traria opin. & sententia, ut ibi refert collector decisionū.
10 sed cum prima opi. vī hic transire D. Ant. † Aduerte, quia
hęc est subtilis consideratio. nā, ubicunq; pt iudex aliquid
g facere ex officio suo[g] si nō facit, nō pt ex hoc appellari. dictū
est no. Spe. in tit. de offi. iu. §. impedit, uer. quid si iudex. te-
net Io. And. & cōiter Do. post Pet. inf. c. proxim. ratio est,
qa iudex nō tenet impēdere offiū suū ad cōmodū priuati,
non postulatur vt in l. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de dam.
infe. & no. Innoc. in c. ad nostram. il 2. de iureiur. ideo com
muniter dicitur, quod si iudex omittit condemnationē ex
pensarum, ideo quia non fuit petitum. non tenetur resarci
re

ADDITIONES.

a ¶Quia capitulum. Vide Ang. in l. 1. §. fi. de acq. poss. Io. de Ana. in c. dilectus. 2. vesic. addē prædictis. inf. de sym. cum multis congestis per Fel. in c. præcedē
ti. uide etiam Fel. in c. aam te. uer. secunda declaratio. sup. de reser.

b Potest appellare. Vide Bald. in c. fraternitatis. sup. de testi. ubi dicit q. si uictor
appellauit ab omissione expensarum quamuis talis appellatio nō teneat. l. fi.
C. quando prouo. non excusatur iudex negligens, quin soluat expensas, quod
dictum commendat D. Ias. in l. properandum. §. finautem alterutra, uersic. an
autem possit appellari ab omissione. C. de iudi.

c Actorem appellare. Adde q. de hoc scribit Ang. in suo consi. 8. quod incipit in
Dei nomine & sue matris, &c. & quod no. D. Abb. in c. finem litib. prope fi. de
do. & contu. in recollectis, & uide quod no. Pe. de Anch. in c. fi. alias. inf. in 3.
col. de app. lib. 6. Et pro parte, q. ille pro quo est lata sentent a super principa
li, licet ipse in expensis, non possit appellare a cōdemnatione expensarum est
tex. in l properandū, §. finautem ex gestis ibi, nullæ pēnitus, & c. C de iud. sed
nde q. nō ibi non appellat, quia condemnatus in expensis erat manifestus cō
tumax, sed pro parte q. actor possit appellare a condemnatione expensarum,
si reus appellauit a sua principali, facit qa ambę partes possunt simul appel-
lare ab eadem sua, ut est tex. in c. Raynutius. & c. Raynaldus. de testa. & ca. si
duob. in princ. de app. & uide Bal. in d. l. omnem honorem. in uer. quæro de ta
li casu, & ibi in uer. & no. q. ibidem dicit q. idem erit in causa nullitatis, quia
si iudex dimisit condemnare uictum victori in expen. iudex nullitatis hoc po
terit, & qñ contingit ambas partes ab eadē sua appellare, forte super diuer-
sis articulis, an possit appellari ad diuersos iudices. uide tex. Inno. & D Ant. &
D. Car. & ibi eleganter per D. Abb. in d. c. si duobus.

¶An appellatio ad plures iudices qñ sua cōtinet in se plures articulos, valeat; i
dicas q. ēt si copulatiue fiat, valet de iure canonico, & intelligitur facta ad Pa
pam, de qua uide Spe. in ti. de app. §. nūc tractemus. in uer. sed pone aliquis. de
app. & ibi per Io. And. in addi. ubi ponit & dicit hoc esse uerum, si qñ est ap-
pellatum ad plures & non est declaratum ad quem sit interposita appellatio,
declarabitur intra decem dies. de quo etiā per Ang & Imo in l. 1. in §. si quis.
de app. & uide Alex. in cons. 143. & 182. in 2. par. cons. Ant. Fran.

d ¶Istum tex. Istud est contra tex. in d. l. omnē hono. in uer. nihil capere pro ex-
pensis iusta sit, & sic male loquitur D. Ant. And. Barb.

e ¶Reliqua parte. pondera, quia iste male dicit, quia qñ condemnat in minus,
sunt in eodē articulo. ideo non est mirum, si vī absoluere in residuo, sed non
est sic in casu expēsarum, quia est articulus separatus a sententia. Item sumus
in tacito, qñ condemnat in minus, sed qñ absoluit ab expensis, sumus in ex-
presso expressa nocent, tacita non, & sic male reprehendit. And. Barba.

f ¶Facit contra se. Et ideo cautela est, q. dicat appello in parte & partib. facien-
tibus contra me. vide quæ dixi, in c. inter dilectos, de fi. instr. And. Barb.

g Officio suo. Quomodo hoc procedat, late explicat Fel. in c. exceptionem, co-
lum. 3. inf. eo. Mod. in ti. bi pactum, C. de transac.